

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. К., 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510103148 по описа за 2021 година

Предявен е иск от ИВ. АНТ. Т., ЕГН ***** от с.Е., обл.С., ул. *****“ *** против ИВ. Г. Т., ЕГН ***** от *****, с правно основание в чл. 47, ал. 3 СК.

Ищецът сочи, че с ответницата били съпрузи, сключили граждански брак, първи и за двамата, на 2*****г. в гр.К., обл.С..От брака си имали роден син- А., пълнолетен.С ответницата се запознали на морето, и след приятелство от около 3-4 месеца, се сгодили и заживели заедно в с.Е., обл.С., в дома на родителите му, заедно с тях. В края на 1990г., се родил синът им А., заедно със съпругата си взели решение и той заминал да работи в Словения през 2007г. Два месеца след като започнала да работи в чужбина, съпругата му съобщила, че ще тръгне за К., на което не се противопоставил, дори и да имало възможност да отиде при нея в С..

Твърди, че между тях настъпило отчуждение. Поради дребен повод, през 2011г. се разделили, като тя отишла да живее при брат си. От този момент между тях датирали и фактическата раздяла, като за изминалите години се виждали инцидентно. От приятели разбрал, че след раздялата им, ответницата пътувала на гости при приятелка в Кралство А., като се върнала и отново заминала по-късно. Не му било известно къде се намира в момента, последната им среща била през 2016г., а преди това, през 2013г.,

Твърди, че на нито една от тези срещи не разговаряли за брака си. Не от ответницата, а от близки, разбрал, че съпругата му заявила желание да прекрати брака си. Според него бракът им съществувал формално.

Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака между него и ответницата, при условията на чл.47 ал. 3 СК, като „дълбоко и непоправимо разстроен“, без да се произнася по въпроса за вината.

Моли съда на него да предостави за ползване семейното жилище, находящо се в с.Е., обл.С., ул.*****“ *** , собственост на родителите му.

Моли съда, след прекратяване на брака, ответницата да продължи да носи

фамилното си име- Т., което носи и към момента,
Не претнедира за разноски по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран писмен отговор от ответника. На същия са редовно връчени препис от исковата молба и приложенията към нея.

В откритото съдебно заседание ищецът, редовно призован, се явава лично, моли съда да уважи предявената искова претенция.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира за установено следното:

Безспорно по делото е установено, че страните са сключили граждански брак на 2***** г. в гр. К. /удостоверение за сключен граждански брак, издаден въз основа на акт за сключен граждански брак № *** от 2***** г., на община К./.

По делото се събраха гласни доказателства.

Свидетелят П.В.Л., първи братовчед на ищеца, желае да свидетелства, сочи, че страните се разделили от 2008 г., а от 2011 г. не живеят заедно. И. бил категоричен, че иска да се разведе.

От така приетите за установени факти и обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 49 от СК предвижда, че всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Дълбокото и непоправимо разстройство е един сложен факт, извод за който прави съдът, въз основа на конкретните факти от живота на съпрузите. Съдебната практика многократно е давала определение кога в рамките на една брачна връзка е налице дълбоко и непоправимо разстройство. Най-общо, бракът между съпрузите е дълбоко и непоправимо разстроен, когато общността между съпрузите е напълно и окончателно разрушена, когато липсва и минимална наличност на изискуемото от морала и закона съдържание на една нормална брачна връзка-иначе казано, налице е формално съществуване на брачната връзка, която е изпразнена от необходимото според закона и морала съдържание. В конкретния случай, може да се направи извод за дълбокото и непоправимо разстройство на брака на страните по делото. Този извод съдът прави въз основа на събраните по делото доказателства, които сочат, че същите от близо 10 години не живеят заедно. Между съпрузите е изчезнало усещането за общност и семейна принадлежност, при което всеки е започнал свой живот, отделно от другия. Всичко това е довело до изпразване на брачната връзка от необходимото по закон и морал съдържание, до загуба на взаимността, доверието и взаимното уважение. Съдът, освен това, намира, че няма възможност за запазване или възстановяване на брачната връзка, тъй като дълбокото разстройство е трайно и окончателно, без възможност за преодоляване. Между съпрузите е настъпил пълен и окончателен разрыв и не съществуват никакви изгледи за укрепване и заздравяване на брака. Ето защо, съдът прави извод за наличие на дълбоко и непоправимо разстройство на брака. В този си вид той е ненужен на страните и обществото, поради което и следва да бъде прекратен.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът намира, че брачният иск е доказан по основание. Анализът на доказателствения материал налага извода, че бракът е изпразнен от съдържание при това състояние на съпружеските отношения, в брачния им съюз не могат да се постигнат целите на брака и той съществува само формално. Брачната криза и настъпилата

фактическа раздяла, водят до извода, че не може да се очаква възстановяване на нормални съпружески отношения между страните, поради което запазването на брака е безпредметно и не е в интерес на съпрузите и обществото.

ОТНОСНО ВИНАТА:

Съдът счита, че не дължи произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство в брака, тъй като ищецът по делото не е направил волеизявление по този въпрос.

ОТНОСНО РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА, ИЗДРЪЖКАТА И РЕЖИМА НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ:

От брака си съпрузите нямат ненавършили пълнолетие деца, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ:

По делото се установи, че семейното жилище на страните е било в с.Е., обл.С., ул. *****“ ***. С депозиране на исковата молба ищецът заявява, че същото е собственост на неговите родители. Ответницата не взема отношение по този въпрос. Поради това съдът предоставя ползването на семейното жилище на съпруга – ИВ. АНТ. Т., ЕГН ***** от с.Е., обл.С., ул. *****“ ***.

ПО ВЪПРОСА ЗА ФАМИЛНОТО ИМЕ:

В чл. 53 от СК е предвидено, че съпругът може да възстанови фамилното си име преди брака. Съгласието или противопоставянето на съпруга - първоначален титуляр на фамилното име, вече е ирелевантно. Поначало, ако съпругът, който е приел новата брачна фамилия, не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, се запазва брачната фамилия.

В настоящото ответницата не е взела становище по този въпрос и ще продължи да носи фамилно си име след прекратяването на брака – Т..

По разноските в производството:

На осн. чл. 329 ал.1 от ГПК направените от страните разноси по делото остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили.

Следва да бъде присъдена окончателна държавна такса в размер на 40,00лв., платима от страните по равно по сметка на РС- К..

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА сключения на 2***** г. в град К. граждански брак между ИВ. АНТ. Т., ЕГН ***** от с.Е., обл.С., ул. *****“ *** и ИВ. Г. Т., ЕГН ***** от ***** като дълбоко и непоправимо разстроен без да се произнася по въпроса за вината.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в с.Е., обл.С., ул. *****“ *** на ИВ. АНТ. Т., ЕГН *****.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака съпругата да продължи да носи фамилното си име – Т..

ОСЪЖДА ИВ. АНТ. Т., ЕГН ***** от с.Е., обл.С., ул. *****“ ***

да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева и 00 стотинки/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

ОСЪЖДА ИВ. Г. Т., ЕГН ***** от ***** да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева и 00 стотинки/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - С. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____